

en vis bestemt Afgjørelse under saadanne Forhold som de nærværende her i Thinget. Man kunde vel sige, at man dog kunde faae et Resultat ud af denne Sag ved at overgive den til Behandling af et Udvalg, og hvis jeg ikke feiler, saa yttrede den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) i den Henseende, at man kunde „englisere“ Lovforslaget; det er et noget besynderligt Billede; men jeg vil tillade mig at henstille til ham, om der efter hele denne Sags Stilling kan ventes noget Udbytte af den, naar det erindres, at den er, uden Støtte udenfra i Folket, og navnlig i Pressen, og uden mindste Hjælp og Støtte hos Regjeringen. Og naar man vil henvise til, at en lignende Sag tidligere blev overgivet til Behandling i et Udvalg, da maa man ikke glemme, hvorledes Forholdene dengang vare; maaskee er det, der i denne Henseende virker saa levende paa mig, at jeg havde den Ære at være Formand i dette Udvalg, men naaget det nu omtrent er 9 Aar siden, har jeg dog ikke glemt den Situation, hvori Udvalget kom med Hensyn til det Lovforslag, som var overgivet det til Behandling; thi dersom den daværende Kultusminister ikke havde havt et fuldstændigt Lovforslag færdigt, der rigtignok var af en ganske anden Bestaafenhed, som han kunde have overgivet til Udvalget, og som Udvalgets Fleertal, med Undtagelse af Forslagsstilleren, kunde have sluttet sig til, saa havde Stillingen for os været aldeles fortvølet. Men en saadan Understøttelse kan man jo ikke vente i dette Tilfælde efter den høitærede Kultusministers Udtalelse, og naar jeg derfor nu, efter de Udtalelser, som her ere fremkomne, og den Opfattelse, som her har viist sig fra alle Sider, tænker mig Lovforslaget bragt ind i et Udvalg, saa er jeg rigtignok bange for, at hvis man overhovedet, fik Noget tilbage fra Comiteen, vilde det ikke, for at blive i den ærede Rigsdagsmands Billede, blive Hesten, men kun Halen, for at undersøge, om der kunde være et Haar deri, som kunde bruges. Det er vel sandt, at Udvalget derved vilde beholde den større og bedre Part for sig, men efter min Erindring fra tidligere Tid vil jeg dog, som sagt, beklage det Udvalg, som dermed sad inde.

Jeg vil saaledes tillade mig at stemme imod Overgangen til 2den Behandling. Jeg troer, at Discussionen om denne Sag ligesuldt vil have den Betydning, som den overhovedet under den Situation, hvorunder den er draget frem, fornøstigtvis kan ventes at kunne faae, men at det kun vil skade Sagen, at føre Forslaget videre.

Formanden: Der er endnu indtegnet 7 Talere, og da Tiden er temmelig langt fremrykket, tør jeg derfor ikke forlænge Forhandlingerne i dette Møde. Paa den anden Side foreligger der andre Sager, som det er af Betydning at faae fremmet, — og da jeg ikke troer, det vil være heldigt, at denne Sag afbrydes idag for at gøres til Gjenstand for fortsatte Forhandlinger paa Mandag, vil jeg beramme et nyt Møde til iaften Kl. 7, hvor da Forhandlingen af den foreliggende Sag fortsættes. Det er vel noget Extraordinært at holde to Møder paa een Dag i Begyndelsen af Sessionen, men jeg troer dog, at det, saaledes som Forholdene ere, vil være det Rigtigste, selv om det kan medføre nogen Gene for nogle af Thingets Medlemmer.

Forhandlingerne for dette Møde ere saaledes sluttede, og næste Møde vil, som sagt, blive afholdt iaften Kl. 7, for hvilket Dagsordenen vil være:

Fortsættelse af 1ste Behandling af

Forslag til Lov om Sognebøger og deres Førelse m. m.

Mødet hævet Kl. 4³/₄.